

Za poduk in kratek čas.

Duhovnija sv. Križa nad Mariborom.

(V spomin njenega stoletnega obstanka. Spisal J. S—a.)

(Dalje)

5. Važnejše dogodbe.

Ker se je v duhovniji sv. Križa, zlasti v zadnjih 100 letih dogodilo, izvemo deloma iz župnijskih matičnih knjig, ki so se začele takrat pisati, ko je duhovnija samostalna postala, in iz nemško pisane farne kronike, katero je sestavil župnik Jožef Peric, njegovi nasledniki pa so jo nadaljevali.

Krstne knjige so se začele pisati 2. jul. 1786, mrtvaške knjige 14. jul. 1786 in poročne knjige 21. jan. 1787.

Po teh virih bomo tedaj v naslednjem važnejše dogodke Križevske duhovnije po redu postavili.

Leta 1517 je menda bila cerkev sv. Križa sezidana.

Leta 1769 na Velikonočno soboto je cerkvenik s tlečo gobo, s katero je nosil kmetom blagoslovljeni ogenj, zatrosil ogenj v cerkveni hiši, ter je na pol pogorela.

L. 1772 je v zvonik strela udarila ter mu streho vpepelila; poznej je dobil sedanjo streho.

L. 1786 dne 29. jun. na praznik sv. Petra in Pavla je prvi župnik, Anzelm Belič, opravil prvo župnijsko božjo službo.

L. 1791 je po prizadevanji prvega župnika in sekovskega knezoškofa bil pozidan sedanji farovž; zidanje je vodil župnik sam, in tudi načrt je bojda od njega.

L. 1803 dne 19. avgusta so prišli prvič graški knezoškof Janez Friderik na vizitacijo, a birmali tukaj tokrat niso in tudi ne 1811. leta, ko so bili drugokrat prišli.

L. 1813 in naslednja leta so bila po celem Štajerskem, tukaj pa še posebno slaba in huda.

L. 1814 se je prejšnja cerkvena hiša predelala in za farno šolo priredila.

L. 1816 je v začetku junija strahovita toča vse sadeže vkončala, da še listja na drevju ni bilo videti, zato je takrat nastala huda lakota.

L. 1819 dne 26. aprila je bila taka slana, da je vse vinograde posmodila.

L. 1820 so spisali župnik Peric Jožef župnijsko kroniko (letopis) z naslovom: „Pfarrbuch der Localie Hl. Kreuz ob Gams bey Marburg.“ V tej knjigi se nahaja popis vseh farmanov s prvim in domačim imenom, njih število od l. 1819—1844 in popis nekaterih dogodbe tikajočih se kraja, cerkve in dušnih pastirjev.

L. 1821 je bila spet slaba letina; zrnja in vina malo, in še to tako kislo, da se je komaj dalo piti. — 25. febr. sta obhajala v pričó

množine ljudstva Ignac in Marjeta Žaucer s Slemena zlato poroko.

L. 1822 dne 16. junija je toča potolkla Slemen, Šober in Berdo.

L. 1823 je bila ostra in dolga zima in mnogo snega.

L. 1827 so napravile vsled obilnega dežja meseca junija povodnje veliko škode.

L. 1828 dne 19. junija so prišli sekovski knezoškof Roman Sebastijan semkaj ter so drugi den maševali, pridigovali in birmovali; ko so drugokrat 16. junija 1841 spet prišli, pridigovali so samo krčmarjem v farovžu.

L. 1834 je bila velika suša, da so potoki in vrelci vsehnili, samo vrelca v Koroščevi grabi in na Minknovem gruntu sta še tekla. Vina je bilo mnogo in dobrega.

L. 1836 bil je pomor; v Križevski fari je umrlo šest ljudi za pomorom.

L. 1851 je bil veliki altar z nova postavljen in blagoslovljen.

L. 1852 je bila zvonikova streha s plehom pokrita.

L. 1855 so okrožni dekan Jožef Pihler novo pokopališče blagoslovlili; poprej je bilo pokopališče okoli cerkve.

L. 1858 sta bila oba stranska altarja ponovljena.

L. 1884 dne 9. novembra je bilo slovesno blagoslovljenje ponovljene cerkve.

Dogodbe zadnjih let so še vsem v spominu, zato tukaj samo to omenim, da bode letos 1886 konci meseca junija pri sv. Križu sv. misijon in stoletni jubilej obstanka ste samostalne duhovnije. (Konec prih.)

Smešnica 19. Mož, ki je rad v krčmah sedel, je večkrat domov pijan prišel. Žena mu je rada prigovarjala, češ: „Erbije nisi imel nič, zapravljajš pa vedno moje premoženje. Poberi si, kar je tvojega in hodi mi od hiše!“ Mož dobro vé, da ničesar ni imel, misli: „Ti si moja, tedaj je že prav“, pobaše ženo in jo na ramo vrže, ter beži, kolikor je hitrej mogel. V tem pride do globoke grabe, žena misleč, da jo bo notri sunil, začne ga milo prositi: „Ljubi moj, le hodiva oba domov, za potrebo ga znaš že malo popiti, iz srca ti ga privoščim.“

Razne stvari.

(Nadvojvoda Rainer.) Poveljnik domobranske vojske, nadvojvoda Rainer, bil je v ponedeljek prišel iz Celovca v Maribor ogledat si tukajšnje domobranske čete, a v torek se je podal naprej v Gradec.

(Poslanec B. Raič.) Kar izvemo o č. g. Bož. Raiču, dež in drz. poslancu za Ptujski okraj, ni veselo. Odkar biva v Ljubljani čuti se semtertje nekaj boljše, toda bolezen mu vendar le noče odleči. Uže so ga zadnji petek